

[Hartel.]

bruget, som skaber betydelig Beskæftigelse. Et Sukkerroeareal paa 1 ha kræver almindeligvis godt 600 Arbejdstimer; et Areal af samme Størrelse med Kartofler sammenligningsvis 575, men et Kornareal paa 1 ha kun 168 Arbejdstimer. Hvis man da anstiller en Sammenligning, omfattende alle 36 000 ha — i Forhold til Korn er der altsaa, som nævnt, Tale om en Difference paa 450 Arbejdstimer pr. Hektar —, vil man naa til en Merbeskæftigelse af 6 000 Mand. Jeg føjer til, at jeg her regner med 2 700 Arbejdstimer aarlig pr. Mand.

Ogsaa ud fra denne Betragtning kan vi da tiltræde dette Lovforslag, og jeg vil slutte mig til det Ønske, der er fremført om, at det maa blive gennemført meget hurtigt, idet det er en kendt Sag, at Landbruget er tidligt paa Færde med Saaningen i Aar, og det vil ogsaa komme til at gælde Sukkerroerne, hvis ellers Vejret arter sig, som det hidtil har gjort.

Hans Hansen (Rørby): Af forskellige ærede Ordførere er der givet Udtryk for, at dette Lovforslag vil faa en let Gang gennem Rigsdagen, fordi — som det er anført — man finder Bestemmelserne særdeles rimelige.

Det foreliggende Lovforslag om en midlertidig Sukkerordning er en gammel Kending. Jeg har aldrig kunnet være med i den Idyl og den Enighed, der har været til Stede mellem de store Partier, naar det drejede sig om en Lov som denne. Det foreliggende Lovforslag er det sjette Lovforslag om en midlertidig Sukkerordning siden 1932. Tendensen i denne Sukkerordningspolitik har været en stadig Stigning i Priserne paa Sukker for — hvad der er anført som Lovens Formaal — at sikre den indenlandske Sukkerproduktion.

I den første Lov, Loven af 23. Marts 1932, begyndte man med en garanteret Pris paa Roer for Roedyrkerne af 1 Kr. 80 Øre pr. Dobbeltcentner. I nærværende Lovforslags § 3, hvori den egentlige Forandring fra den gældende Lov indeholdes, er man nu naaet til en garanteret Pris af 2 Kr. 20 Øre pr. Dobbeltcentner.

Hvilken Begrundelse er der nu for denne Forhøjelse af Roepriisen? Er der nogen særlig Grund til at hjælpe denne Gren af Landbrugserhvervet? Jeg synes ikke, der kan gives noget bekræftende Svar paa dette Spørgsmaal. I det sidste Aar har Sukkerroeavlens jo været særdeles lønnende, ja, man kan vel endog sige, at den

har været noget af det bedste blandt de forskellige Grene inden for Landbrugserhvervet. Af Landøkonomisk Driftsbureauets Oplysninger fremgaar det, at der sidste Aar har været et Udbytte paa 150 Kr. pr. ha, efter at Renter og Skatter er betalt. Der er, saa vidt jeg ved, ingen anden Gren inden for Landbruget, der kan opvise et saadant Regnskab. I Bemærkningerne til Lovforslagets § 3 indrømmes det da ogsaa, at den Forhøjelse af Roepriisen, der blev gennemført ved Sukkerloven af 16. April 1937, „efter de nu foreliggende Oplysninger ikke skønnes helt at være opvejet“ af de Stigninger, der har fundet Sted i Arbejdsløn og andre Driftsomkostninger.

Det fremgaar tillige af Bemærkningerne til § 3, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart — der, som bekendt, er en Slags Sukkerkommissær, som bestemmer alt vedrørende Sukkerproduktion og Sukkerhandel, ganske efter russisk Mønster — har besluttet, at Roearealerne skal indskrænkes fra 74 700 Tdr. Land til 71 100 Tdr. Land for 1938—39. Ministeren giver herigennem Udtryk for, at han ikke tror, der er Fare for, at der skal blive for lille et Areal til Sukkerroedyrkning, eller at der ikke skal blive saa gode Vilkaar for Sukkerroedyrkning, at Folk ikke skulde ønske at dyrke Roer. Og denne Opfattelse er rigtig, thi der er i Tusindvis af Landmænd, der hellere end gerne vilde dyrke Roer, hvis de blot kunde komme til det. Der er ogsaa, saa vidt jeg ved, for nylig tilstillet den højtærede Handelsminister en Henvendelse om Oprettelse af en ny Sukkerfabrik ved Haderslev.

Der er saaledes fra alle Sider stærk Trang til at udvide denne Produktionsgren — og af gode Grunde. Man maa vel saa nok have Lov til at spørge: Hvad er Begrundelsen for, at nogle faa Landbrugere skal have Monopol paa at dyrke Sukkerroer? Det er kun ca. 1 pCt. af Landets dyrkede Areal, der dyrkes med Sukkerroer, og det er hovedsagelig den bedste Jord, der har dette Monopol. Hvilken Begrundelse har den højtærede Minister for, at denne lille Del af Danmarks bedste Jord skal have størst Beskyttelse fra Staten? Der er maaske en Forklaring, nemlig den, at de Ejendomme, der har dette faktiske Monopol, paa Grund af dette Monopol er højere i Pris og efterhaanden, som der sker Ejerskifter, faar højere Prioriteter. Den Mulighed kan jo foreligge, at disse Ejendomme skal have Sukkerroedyrkning som Monopol for at skaffe Renter til Prioritetsjerne. Jeg vil foreløbig ikke tro, at der er nogen anden